

Eksamen høst 2023

Likestillings- og diskrimineringsrett

JUR1590

Marte Kirkerud (45 år) bestemte seg for at hun i en periode skulle flytte hjem til den lille kystbyen Lillestrand der hun hadde vokst opp, slik at hun kunne bo i nærheten av sine gamle foreldre som begge var blitt syke. Hennes arbeidsgiver hadde gitt tillatelse til at hun kunne arbeide fra hjemmekontor det neste året. Hun hadde allerede funnet en hybel i Lillestrand. Marte var eier av en 3-roms leilighet i byen Storvik. Hun bestemte hun seg for å leie ut leiligheten i perioden hun skulle flytte til Lillestrand. Marte var pertentlig av seg og likte ikke tanken på at fremmede skulle bo i hennes leilighet. Hensynet til egen økonomi gjorde imidlertid at hun var nødt til å leie ut leiligheten.

Marte hadde mye å gjøre i forbindelse med flyttingen. For å få litt avlastning, inngikk hun en kontrakt med utleiefirmaet «Tak over hodet» om at firmaet skulle ta ansvar for hele utleieprosessen. Marte ønsket imidlertid å ha en viss kontroll over hvem som skulle ende opp som leietakere. I møte med «Tak over hodet» ga hun uttrykk for at hun ønsket at leiligheten skulle leies ut til et godt voksent par, fordi hun regnet med at leietakerne da ville være sikre betalere. Hun ønsket heller ikke at leiligheten skulle leies ut til noen med dyr. Særlig mente hun at hunder og katter kunne ødelegge de nyslipte gulvene. I tillegg hadde hun noen ganger opplevd allergiske reaksjoner som kløe i øynene etter å ha klappet hunder eller katter, og hun ønsket ikke at det skulle feste seg hunde- eller kattehår i leiligheten. Det var heller ikke ønskelig å leie ut til røykere, fordi røyklukt lett setter seg i vegger og tak.

På bakgrunn av denne samtalen utformet og publiserte «Tak over hodet» en boligannonse der det blant annet het:

«Praktisk og sentralt beliggende 3-roms leilighet i Storvik leies ut til et godt voksent par. Røyking og dyrehold (for eksempel hund eller katt) er ikke tillatt.»

Peder Ås (27 år) hadde akkurat fått ny jobb, et ettårig vikariat. Nå så han frem til å flytte til Storvik, og han var i gang med å lete etter egnet bolig. Peder var sterkt synshemmet og helt avhengig av førerhunden Trofast. Peders bror, Lars Ås (29 år), arbeidet som it-konsulent og skulle også flytte til Storvik. De to brødrene var gode venner og bestemte seg for å finne et sted der de kunne bo sammen.

Da Peder og Lars gikk gjennom ulike boligannonser, la de straks merke til Martes leilighet. Leiligheten lå bare 300 meter unna Peders nye jobb. Leiligheten hadde en rominndeling som gjorde at den passet godt for Peder, Lars og Trofast. Peder tok raskt kontakt med «Tak over hodet» og det ble avtalt et tidspunkt for visning. Både Peder, Lars og Trofast møtte på visningen, og de fikk et svært positivt inntrykk av leiligheten, som var romslig og hadde en atmosfære som de likte godt. Bare noen timer etter visningen fikk imidlertid Peder en telefon fra utleiefirmaets kontaktperson, som opplyste om at Peder og Lars dessverre ikke var aktuelle leietakere sett opp mot utleiers ønsker. Peder og Lars gikk da tilbake til annonsen. Først da oppdaget de spesifikasjonene som var gitt med hensyn til leietakere.

Peder og Lars lurte på om de kunne ha vært utsatt for diskriminering.

Spørsmål 1:

Har Peder og/eller Lars blitt utsatt for diskriminering?

(Stikkord i denne forbindelse:

- *Foreligger det direkte og/eller indirekte forskjellsbehandling?*
- *På hvilket eller hvilke grunnlag?*
- *Kan den eventuelle forskjellsbehandlingen begrunnes på en måte som likevel gjør den tillatt?)*

Spørsmål 2:

Bruk utleieannonsens spesifikasjon om hvem som var aktuelle leietakere som utgangspunkt for:

- **En beskrivelse og vurdering av likestillings- og diskrimineringslovens avgrensning av hvilke grupper som er vernet mot diskriminering etter lovens § 6.**

Trekk i denne sammenheng inn relevante menneskerettslige og EU/EØS-rettslige tilnærminger.

De to spørsmålene teller 50 % hver.